

— Второто правно основание се отнася до грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на член 87, параграф 1 ЕО и на общостната съдебна практика по отношение на тежестта на доказване, що се отнася до квалифицирането от страна на Комисията на спорната мярка като помощ по смисъла на член 87, параграф 1, както и до липсата на мотиви в обжалваното съдебно решение. Първоинстанционният съд по-специално допуснал грешка, като приел, че не се очаква от Комисията, а по-скоро от Италианската република и третите заинтересувани лица да докажат, че предпоставките за прилагането на член 87, параграф 1 ЕО не са изпълнени във връзка с някои категории предприятия или сектори на дейност, заинтересувани от намаленията, достигайки до извода, че спорното решение не нарушава член 87, параграф 1 ЕО, нито принципа на равно третиране, нито е противоречиво или му липсват мотиви. Освен това Първоинстанционният съд не обсъжда повдигнатите от жалбоподателя в жалбата му оплаквания във връзка с нарушението на член 87, параграф 1 ЕО по отношение на принципа за недопускане на дискриминацията и явното противоречие в мотивите при разглеждането на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО.

— Третото правно основание се отнася до изопачаването на фактите и доказателствата и до грешка при прилагане на правото относно изпълнението на процесуалните задължения и на принципа за надлежно и безпристрастно разглеждане в тежест на Комисията. От документацията, представена в хода на първоинстанционното производство, всъщност личи, че Първоинстанционният съд изопачава фактите и доказателствата на негово разположение и допуска груба грешка при прилагане на правото, като не отбелязва, че Комисията не се е съобразила с процесуалните задължения и със задълженията за надлежно, точно и недискриминационно разглеждане, които е длъжна да изпълнява при упражняване на своите правомощия съгласно член 87 и член 88 ЕО.

— Четвъртото правно основание се отнася до грешка при прилагане на правото, както и до недостатъчните и противоречиви мотиви на обжалваното съдебно решение във връзка с преценката относно липсата на мотиви на спорното решение по отношение на правното значение на писмата на Комисията от 29 август и от 29 октомври 2001 г. във връзка с разглеждането на необходимите условия за въздействие върху конкуренцията и търговията на оспорваните намаления. В светлината на нормите и принципите, залегнали в основата на системата за контрол на държавните помощи, предвидена в Договора, позицията на Първоинстанционния съд е неправилна и немотивирана в частта, в която той: i) прави извода, че мотивите на спорното решение са достатъчни, за да се признае на италианските органи възможността да определят предприятията, задължени да възстановят получените помощи в изпълнение на спорното решение; ii) признава минимално правно значение на указанията и допълненията към тях от страна на Комисията пред италианските органи в писмата от 29 август и 29 октомври 2001 г., като ги определя като актове, попадащи в обхвата на лоялното сътрудничество между Комисията и националните органи.

Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски (ОВ L 150, 2000 г., стр. 50).

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 2 март 2009 г. — Graphic Procédé/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Дело C-88/09)

(2009/C 113/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищец: Graphic Procédé

Ответник: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Преюдициални въпроси

Какви критерии следва да се приложат, за да се определи дали репрографията е доставка на стоки или доставка на услуги [по смисъла на Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа] ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Иск, предявен на 2 март 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело C-89/09)

(2009/C 113/45)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Rozet и E. Traversa)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като ограничава възможността за лицата, които не са биолози, да имат дялово участие най-много до една четвърт, и следователно като ограничава правото им на глас в Дружество с ограничена отговорност на лица, упражняващи свободна професия (Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée), стопанисващо лаборатории за медицински биологичен анализ, и като им забранява да имат участие в капитала на повече от две дружества, учредени с цел съвместното стопанисване на една или повече лаборатории за биологични анализи, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 43 от Договора за ЕО;

— да се осъди Френска република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощи в полза на предприятията, установени на територията на Венеция и Киоджа, предвидени в Закон № 30/1997 и

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си Комисията изтъква две възражения, изведени от нарушение на член 43 от Договора за ЕО.

С първото си възражение ищецът изтъква, че като при Дружествата с ограничена отговорност на лица, упражняващи свободна професия (*Sociétés d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée*), които стопанисват лаборатории за медицински биологични анализи, ограничава участието в дружествения капитал на съдружници, които не са заети професионално в тази област, най-много до 25 %, националното законодателство неоснователно ограничава гарантираната от Договора свобода на установяване. Целта за закрила на общественото здраве, която ответникът посочва, за да се обоснове, всъщност би могла да се постигне с мерки, които са по-малко ограничителни от тези в дадения случай. В това отношение Комисията посочва, че ако изглежда обосновано да се изисква биологичните медицински анализи да се извършват от компетентен персонал, преминал съответното професионално обучение, то напротив, изискването за такава квалификация, за да се притежава собствеността или правото на ползване на лаборатории за медицинска биология, изглежда несъразмерно спрямо преследваната цел.

С второто си възражение Комисията критикува общата забрана за лица, които не са заети професионално в тази област, да имат участие в капитала на повече от две дружества, учредени с цел съвместно стопанисване на една или повече лаборатории за медицински биологични анализи. Изтъкнатата от ответника цел за запазване на правото за вземане на решения и на финансовата независимост на професионалистите от сектора, както и необходимостта от осигуряване на равномерно разпределяне на лабораториите на цялата територия на страната, не обосновавали националните ограничителни мерки.

Преюдициално запитване, отправено от
Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия) на 6 март
2009 г. — Hartmut Eifert/Land Hessen

(Дело С-93/09)

(2009/С 113/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Ищец: Hartmut Eifert

Ответник: Land Hessen

Встъпила страна: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Преюдициални въпроси

1) Невалидни ли са член 42, параграф 1, точка 8б и член 44а от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193),

въведени с Регламент (ЕО) № 1437/2007 на Съвета от 26 ноември 2007 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 322, стр. 1)?

2) Регламент (ЕО) № 259/2008 на Комисията от 18 март 2008 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно публикуването на информация за получателите на средства от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 76, стр. 28)

а) невалиден ли е,

б) или е валиден само защото Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51) е невалидна?

Ако разпоредбите, посочени в първия и втория въпрос, са валидни:

3) Трябва ли член 18, параграф 2, второ тире от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), да се тълкува в смисъл, че публикуването съгласно Регламент (ЕО) № 259/2008 на Комисията от 18 март 2008 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно публикуването на информация за получателите на средства от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), може да се осъществи само ако е проведена предвидената в този член процедура, която замества уведомяването на надзорния орган?

4) Трябва ли член 20 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10) да се тълкува в смисъл, че публикуването съгласно Регламент (ЕО) № 259/2008 на Комисията от 18 март 2008 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно публикуването на информация за получателите на средства от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), може да се осъществи само ако е извършена предварителната проверка, която националното право предвижда за този случай?